

[Aase Olesen]

diskrimination af de partier, som for øjeblikket er ude af folketinget. Derfor er vi ikke enige i de bestemmelser. Også det stillede det radikale venstre et forslag om i sin tid. Formentlig for at kunne indgå et kompromis havde vi et ændringsforslag om, om man skulle gå ned på 40.000, men vores principielle holdning er altså, at der ikke bør være forskel på den ret, man har til at være opstillingsberettiget her til folketinget og til Europa-Parlamentet.

Wilhelm (VS):

Vi har den samme holdning til det direkte valg til Europa-Parlamentet som SF og de radikale, men ligesom for de partiers vedkommende gælder det, at vi selvfølgelig ikke af den grund vil afskæres fra at have medindflydelse på, hvordan opstillingskriterierne bliver.

Det rigtige i dette forslag er, at man fritager Folkebevægelsen for den omfattende underskriftsindsamling. Det ville være plat urimeligt andet, naturligvis.

Når fremskridtspartiets forslag, som hr. Knud Lind nævner, ikke kunne vedtages, var det ikke, fordi det var fremskridtspartiets forslag, men fordi det ud over denne rigtige ting indeholdt den forkerte ting, at folketingspartier til gengæld skulle til at samle de ca. 80.000 underskrifter. Det gør ministerens forslag altså ikke.

Jeg vil dog sige, som jeg også sagde den 1. februar, da vi behandlede fremskridtspartiets forslag – da var jeg den eneste, der sagde det, men i dag har vi hørt det samme fra SF og fra de radikale – at vi mener, der bør være det samme opstillingskriterium, som gælder til folketingsvalg. Jeg synes, urimeligheden kommer i søgelyset, når man her ser, at det faktisk bliver mindst lige så dyrt, om jeg så må sige, i underskrifter at få lov til at deltage i et valg, nemlig Europa-Parlamentsvalget, som det er at få mandater, altså faktisk overskride spærregrensen, til et folketingsvalg. Det er det samme kriterium. Jeg er ikke helt sikker på, at man ikke kan have situationer, hvor man kommer lidt billigere ind i folketinget end det, der er underskriftskravet. Vi er altså tilhængere af, at man bruger den almindelige regel med at samle det antal underskrifter, som et mandat ved sidste folketingsvalg kostede, og efter de sonderinger, vi

havde umiddelbart efter forhandlingen den 1. februar, undrer det mig, om der ikke skulle være tilslutning til det. Jeg havde forstået, at socialdemokratiet var positivt over for en sådan idé, og jeg håber da, at man simpelt hen her ved første behandling bare har glemt at forholde sig til det, men at man ellers er enig i, at partier, der har indsamlet underskrifter og er opstillingsberettigede til folketingsvalg, også må have mulighed for at deltage i de valg, der her er tale om.

Jeg håber, det kan lade sig gøre, men hvis man skal ind på andre tanker, som hr. Knud Lind var inde på, kunne det være nok så logisk at stille betingelse om 2 pct. af de afgivne stemmer ved sidste EF-Parlamentsvalg, som er mindre end det, der – hidtil i hvert fald – har været afgivet ved folketingsvalg.

CDs ordfører, fru Yvonne Herløv Andersen, havde den indvending, at så skulle man jo skifte tallet hele tiden. Det er simpelt hen forkert, for man skal da skifte endnu hyppigere, hvis det er folketingsmandatprisen, der er kriteriet. Så kan man komme ud for, at man samler de underskrifter inden for en EF-valgperiode, og året efter eller to år efter viser det sig, at de er utilstrækkelige, for nu er der kommet et nyt folketingsvalg, der havde en lidt højere valgdeltagelse, eller måske er fødselstallet endelig kommet op osv., så nu er kravet lidt højere. Der vil altså være endnu større ændring i det talkriterium, man opstiller, hvis vi benytter 2 pct. ud fra folketingsvalgdeltagelsen, end hvis vi benyttede de 2 pct. ud fra EF-valgdeltagelsen. Kan vi ikke komme igennem med andet, så synes jeg, det var et konstruktivt forslag, hr. Knud Lind nævnte.

Men jeg håber, at vi kan komme igennem – om ikke andet så med socialdemokratiets bistand – med den mere regelrette tanke, at opstillingskriterierne skal være ens for folketingsvalg og EF-Parlamentsvalg.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg har været glad for de ordførere, som har set dette som udtryk for regeringens ønske om en forenkling. Det er der jo i virkeligheden tale om.

Vi har allerede, som det også er blevet sagt her for et lille stykke tid siden, drøftet et af de spørgsmål, som er dette lovforslags hovedspørgsmål af politisk karakter, nemlig at